

Otthonunk

Veresegyház Erdőkertes

1. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM, 2022. FEBRUÁR

Eszméletlen változások tanúja

Mindennek, amit elért, a gyermekkori sportolásig nyúlnak vissza a gyökerei – mondta el a lapunknak adott interjúban a veresegyházi Dudik Szonja szépségkirálynő, modell és divattervező (12-13. OLDAL)

Házias ízek és jól bevált kedvencek mindenki tányérján

Leszák Ildi konyhájáról vendég éhesen nem távozhat – vallják a tulajdonosok, akiknek jó híret öregbíti, hogy palacsintájuk és madártejük nemcsak itt nálunk, helyben népszerű, de a környező településekről is visszajárnak érte a vendégek.

(11. OLDAL)

„Szerencsém, hogy mindig jó embereket hozott mellém az élet”

Aki Erdőkertes ügyét szolgálni akarja, azzal mi mindig megtaláljuk a közös hangot – mondta el a lapunknak adott interjúban Pásztor László, Erdőkertes polgármestere, aki immár két évtizede vezeti a települést.

(4-5. OLDAL)

Dinamikusan fejlődni az összetartó közösségek tudnak

Veresegyházon és Erdőkertesben a közös gondolkodás, egymás megbecsülése, a közösség szorgalma mellett az összefogás és akaraterő is a garanciája annak, hogy együtt teremtsük meg a biztonságos és tervezhető jövőnket – nyilatkozta Tuzson Bence országgyűlési képviselő.

(8-9. OLDAL)

Nem biztos, hogy másnak is kézenfekvő, ami nekünk természetes

Körzetünk keresztény közösségei bátrak, és büszkén vállalják vallásukat, hiszen hazánkban ez természetes – hangzott el a vereseyházi Forrás Egyesület február elsejei rendezvényén, amelynek Tuzson Bence, térségünk országgyűlési képviselője és Azbej Tristan az üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkár volt a meghívott vendége. Az esten ismertették a Hungary Helps – Magyarország segít program célját és eredményeit, s mint kiderült, ez a magyar kezdeményezés az elmúlt négy évben már félmillió, a világ különböző válságövezeteiben

élő, szükségét szenvedő embernek tette lehetővé a szülőföldön való megmaradást, vagy az oda történő visszatérést.

Tuzson Bence a rendezvényen arról beszélt, hogy választókerületünkben az elmúlt években templomokat építettünk és újjátottunk fel, példaként említve a csömöri Magvető Házát és a Szeplőtelen Fogantatás templomot Fóton. Keresztény értékrendet valló és gyakorló iskolákat támogatunk, mint a Vereseyházi Református Egyházközség iskolája, a Kálvin Téri Református Általános Iskola – tette hozzá.

Önnek mit jelent a település, ahol él?

Czufer Ilona

Erdőkertes nekem a családomat jelenti. Két éve költöztünk ide, és azonnal befogadott bennünket ez az összetartó közösség. Rengeteg a program, itt voltam például először idősek napi műsorán. Kedves hely, sok jó ember lakja, minden szükséges infrastruktúra megtalálható a településen. Nem bántam meg, hogy ide sodort az élet.

Lethenyi László

Vereseyház nekem munkát, barátságokat és elismerést jelent. Fotósként és sajtósként kerültem annak idején a városba, és azonnal magával ragadott a hely állandó lüktetése, élettel teli világa. A hivatásom hozott ide, végül itt telepedtem le. Betegségem ugyan Budapestre szólít, de a mai napig ide köt a munkám. Tizenhat év alatt számtalan értékes emberi kapcsolatra tettem szert, s egyben büszke vagyok arra, hogy én készíthettem el a város teljes fotóarchívumát, hiszen 2004 óta szinte minden eseményen jelen voltam.

Véberné Jánosi Szilvia

Erdőkerteszen élek, de nekem is Vereseyházon van a munkahelyem. Mivel a környező települések napjainkra már összenőttek, így az emberek a közelben járnak óvodába, iskolába, dolgozni. Nem nagy távolság bejárni innen oda. Lakóhelyünk és környezetünk ugyan elég zsúfolt és forgalmas lett, de nagyon szerethető ez a folyamatosan fejlődő, egyre csak szépülő, rendezvényekkel teli kis közösség.

Összekötni és nem elválasztani

Akár az agglomerációs életmód természetes részének is tekinthetjük, hogy mi, akik itt élünk, nemcsak napi szinten, de nagy általánosságban is többet vagyunk úton, mint mások, számunkra így hát sokkal fontosabban az utazási körülmények, sokkal nagyobb figyelmet fordítunk ezekre. Én, bevallom, szeretem letenni az autót, és ha csak lehet, a tömegközlekedést részesítem előnyben, de tisztában vagyok azzal is, hogy nincs ezzel mindenki így, és nem haragszom azokra sem, akik inkább autóval járnak. Sőt, én sem tudom mindig megoldani a munkába indulásomat úgy, hogy ne kelljen a volán mögé ülnöm. S ha az életmód felől közelítem meg a kérdést, akkor teljesen mindegy is, hogy ki mivel utazik: egyformán sokat vagyunk úton, az utazásnak akármelyik módját válasszuk is. Ez valahogy közös bennünk. Ez összeköt és nem elválaszt.

Nagyjából akkoriban kezdtem el a tömegközlekedést előnyben részesíteni, amikor úgy alakult az életem, hogy a fővárosban néhány napon belül többször is a Hungária körúton akadt dolgom. Nem volt olyan napszak, hogy ne lett volna beállva az a többsávos, soksávos út. És hiába siettem volna én a sürgős elintézés után, a legtöbbet mégiscsak ott rostokoltam a két jelzőlámpa közötti térben, benne a rengetegben. Mert az a legrosszabb ilyenkor, hogy ha áll például az ember a középső sávban az autójával, akkor nincs hova kitérni, nincs egérút, nincs egy alkalmas mellékutca, nincs semmi, csak az ácsorgás.

S miközben pedig én ott rostokoltam a volán mögött – hiába váltott közben zöldre a lámpa, a sor attól még egyáltalán nem haladt –, három villamos is elhúzott az autóm mellett, mire én átjutottam a kereszteződésen.

Másnap bérletet váltottam.

Mi, akik az agglomerációban élünk, igen, többet vagyunk úton, mint mások, és senkinek a tapasztalataival nem szeretnék vitatkozni, előfordul persze, hogy más utakon is dugó képződik, de ez már egyáltalán nem az életmód része.

Megriaszt olykor, amikor azt hallom, hogy korlátozni akarják a közlekedésünket, kitiltani a dízelautókat, hangzatosan hirdetik, hogy dugódíjat vezetnek be, megriaszt, mert attól tartok, hogy ezeket az áldatlan fővárosi állapotokat szeretnék egyesek ide „kiexportálni” hozzánk is, az agglomerációba. Akármilyen megoldásokban gondolkodnak is, szinte mindegyiknek mi vagyunk a vesztesei – afféle bűnbakok módjára, akik mindig kéznél vannak, ha valakire át kell hárítani a felelősséget. Hiszen a fővárosi dugódíj is csak azt jelenti a számunkra: ha munkába akarsz járni – fizess! Mintha célkereszt lenne a homlokunkra rajzolva, csak az életmód miatt, amelyik összeköt és nem elválaszt bennünket Veresegyházon és Erdőkertesben is.

Az életmódok különbözőek lehetnek: mindenki más és más körülmények mellett tud kiteljesedni, és mindenkinek más és más jelenthet izgalmat vagy adhat megnyugvást olyan sokszínűségben, amelyet összegezni is nehéz. S minden életmódnak vannak szebb és kevésbé szép, olykor kellemetlen árnyalatai, akárhol éljen is az ember. Nekünk az „úton lenni” érzése valamilyen szinten egyszerre kötelesség és szabadság. Kötelességnek mondom most azt a részét, hogy igen, el kell indulnunk, be kell járnunk, oda kell érniünk reggelente a munkahelyünkre – egyre megy, hogy autóval vagy tömegközlekedéssel –, mert ez biztosítja a megélhetésünket, családunk egzisztenciáját, gyermekeink nevelését, iskoláztatását, s akárhogy számoljam is, ez úgy a legszebb, ha még szeretjük is a munkánkat. A szabadság és a felszabadultság pedig akkor kezdődik, amikor hazaindulunk...

Azért indulunk haza éppen ide, Veresegyházra vagy Erdőkertesre, mert mi már választottunk magunknak egy életmódot. Egy olyan életmódot, amelyben nem szeretnénk viszontlátni településeink utcáin a budapesti állapotokat, a Hungária körút forgalmát. És azért választottuk magunknak éppen ezt az életmódot, mert nem szeretnénk azt sem, hogy miután a kiköltözők itt letelepedtek, utánuk hozná valaki azt, ami helyett éppen ezt az agglomerációs közösséget választották.

Nekünk ez az otthonunk. S az életmód az, ami összeköt és nem elválaszt bennünket.

Pitrolffy-Jamli Tamara

Otthonunk
Veresegyház Erdőkertes

Közéleti és kulturális magazin

Kiadja a Közép-magyarországi Régióért Alapítvány. Cím: 2120 Dunakeszi, Károlyi utca 1. E-mail: magazin@otthonunkveresegyhazerdokertes.hu
Felelős kiadó: Benkócs László Főszerkesztő: Pitrolffy-Jamli Tamara. Szerkeszti a szerkesztő bizottság. ISSN 2786-3956

Ingyenes kiadvány, kereskedelmi forgalomba nem kerülhet. Nyomás: C. M. Y. K. International Kft., 1075 Budapest, Madách Imre út 11.
Nem megrendelt szövegeket vagy képeket nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

Annak a lehetőségét kell nekem ma megteremtenem, hogy Erdőkertes ma is és öt év múlva is fejlődni tudjon a maga keretei között – mondta lapunknak Pásztor László polgármester

„Egy polgármester egyedül nem csinál tavaszt”

Aki Erdőkertes ügyét szolgálni akarja, azzal mi megtaláljuk a közös hangot – mondta el a lapunknak adott interjúban Pásztor László polgármester, aki immár két évtizede vezeti a települést. Beszélgetésünkben felidézte, hogy amikor 2002-ben megválasztották erre a tisztségre, már akkor is a főtér kialakítását tervezgette. A polgármester szerencsés embernek vallja magát, mert mindig sikerült olyan munkatársakkal körülvennie magát, akik a hivatásuknak tekintik Erdőkertest.

– Ha teljesen váratlanul betoppanna most ide valaki Dél-Afrikából, Szibériából vagy Kamcsatkáról, a világ túlsó végéről, aki még sohasem hallott Erdőkertesről, és érdeklődni kezdene, hogyan jellemezné, hogyan mutatná be neki a települést?

– Ez azért is jó kérdés, mert az ember lelke ilyenkor elkezd szárnyalni, és azokat a dolgokat nézi, amelyek a településen – akár lo-

kálpatriótaként is, tehát a megfelelő elfogultsággal szemlélve – ki-magaslóak a környék más községeihez, városaihoz képest. Úgy gondolom, hogy így van ezzel minden polgármester, illetve a települését szerető ember, akár Erdőkertesben vagy Veresegyházon, ugyanúgy Szibériában vagy Dél-Afrikában. Erdőkertest meghatározza bizonyos értelemben a története és az elhelyezkedése is. A

budapesti agglomerációhoz tartozunk, mindig is annak a részei voltunk, a település létrejöttétől kezdődően. Ha megnézzük Erdőkertes történetét, akkor a budapesti emberek ideköltözése és figyelve a környék iránt mindig meghatározó volt. Itt ment keresztül a településen Magyarország első villamosított vasútvonala 1910-11-ben, és nem a váci, úgymond fővonal kapta azt a megtiszteltetést, hogy egy ilyen beruházás megvalósulhatott. A budapesti emberek már akkoriban is úgy látták, hogy van értelme erre kanyarodni. Sokan költöztek ki a fővárosból már a háború előtti időkben is, a harmincas években.

- Akkoriban mi volt a település csábereje?

- Az imént említett vasútvonalnak köszönhetően jók voltak a közlekedési viszonyaink, s így a figyelem mindig a településünkre irányult. Bármennyire kis település is Erdőkertes, akármerre jár az ember és megemlíti a nevét, nagyon sokaknak van valamiféle élménye vele kapcsolatban. Teszem azt, itt volt hétvégi házuk, vagy ha nem nekik, akkor a rokonságnak, a barátainak, hol egyszer, hol többször jártak itt és megkedvelték a települést. Soha nem kapok pejoratív vagy negatív visszajelzést. Ha a természeti értékeinket nézzük, nagyon fontos, hogy van egy bányatavunk. Nagyon sokakat ez motivált arra, hogy itt vásároljanak ingatlant. A téglagyár egykor innen nyerte ki az agyagot, de később betört a rétegvíz. A bányagépeket még kimentették, de a gödör aztán megtelt vízzel. Ma ez a tó több, mint tizenhat méter mély, a vize pedig annyira tiszta, hogy szabad szemmel is látni lehet benne a halakat, az oldott oxigén tartalma megegyezik a hegyi patakokéval, így hát a pisztráng is megél benne, ezért nagyon sokan Pisztrángos-tónak is hívják. De megél benne például az édesvízi medúza is, amiről nem mondom ugyan, hogy egyedülálló Magyarországon, de nem sok helyen fellelhető. Pici kis állatka, és ugyanúgy néz ki, mint a széles körben ismert medúzák.

- Ugyanolyan veszélyes is, mint a tengeri medúzák?

- Tudtommal nem. Ez a tó egy nagyon fontos természeti kincsünk. A Gödöllői-dombság egyik legmagasabb pontja ugyan nem nálunk van, de a közvetlen közelünkben, Szadán, illetve a Duna és a Tisza vízválasztója itt halad keresztül a településen, tehát valamennyire magaslati elhelyezkedésű a község. Annak idején, amikor a kétezres évek közepén mindenki szélkerekeket akart telepíteni, mi is megvizsgáltuk ennek a lehetőségét, de kiderült, hogy a szél intenzitása nálunk – bár az állandósága adott – kevés lenne a működtetéséhez. Ez pedig azt jelenti, hogy egy icipicit mindig fúj nálunk a szél, de sosem zavaróan. Ennek köszönhetően mindig tiszta a község levegője. S hála a Jóistennek, ma is jelentős erdőállományok veszik körbe a települést. Most már bőven ezer feletti annak az elültetett cserjének, fának a száma, amivel mi is igyekeztünk illeszkedni ahhoz, amit a természet megteremtett. Tehát a tiszta levegő és a tiszta víz az, ami bennünket ilyen értelemben meghatároz.

- Hogyan éltek meg ezt a mindennapokban?

- A munkánkban és a szellemiségünkben mindig is benne volt a lehetőségkeresés, mert valahogy olyanok vagyunk mi, erdőkeresiek, hogy mindig kerestük a település önállóságát. Ha három erdőkeresi összegyűlt már az 1920-as vagy 1930-as években, egy dologban biztosan egyetértett: abban, hogy Veresegyházi Erdővárosnak le kell válnia. Ez egy ilyen örök gondolat volt.

- Ez pedig aztán 1956-ban meg is történt...

- Igen, ez ötvenhatban megvalósult az elnöki tanács határozata alapján. Viszont ez a határozat úgy szólt, hogy 1497 hektár legyen Erdőkertes területe. Akkor ők ezt úgy fogalmazták meg, hogy 2600 katasztrális hold – 2200 emberrel. A közösség lélekszáma volt akkora, hogy kétezer-kétszáz ember fogjon össze az önállóság érdekében, viszont a terület nagysága, ami megmaradt Erdőkertesnek, az 576 hektár. Tehát az eredetileg tervezettnél csak nagyjából az egyharmada. Ebből adódik az is, hogy a településnek nincsen hova fejlődni, nincsenek puffer területeink, és ez talán a korábbi évti-

zedekben még nem volt annyira meghatározó, de az utóbbi húsz-harminc évben, sajnos, azzá vált. Erdőkertesre mostanában elég sokan települnek ki, elsősorban Budapestről, de kézzelfogható az ország keleti feléből érkező betelepülés, és a határon túlról is nagyon sokan itt találták meg maguknak a számukra kedves környezetet. Némi mozgás mutatkozik az agglomeráción belül is, de ezt nagy általánosságban a kínáló munkalehetőségek befolyásolják. Ezen az 576 hektáron ma tízezer ember él, van négyezer ingatlan, de ma már a fejlesztés előtt álló terület összesen kevesebb, mint négy hektár. Én igazából az emberekben látom, hogy milyen is tulajdonképpen egy település, az ott élők közösségében. Nagyon fontosak számunkra azok az emberek, akik hajlandók áldozni az idejükből, az energiájukból a közösség számára. Ma ugyanis együtt tudunk gondolkodni arról, hogy ezt a települést hogyan fejlesztjük tovább. Úgy gondolom, hogy a párbeszéd, a nyílt kommunikáció, az őszinteség mindennél többet ér.

- Kimondhatjuk tehát, hogy itt egy folyamatosan bővülő, és mégis összetartó közösség él?

- Igyekeztünk megteremteni ennek minden formáját: lehet, hogy ezek valahol nagyobbak, máshol kisebbek, de az a lényeg, hogy az ember ne sablonokban gondolkodjon. Megvannak a fesztiváljaink, a központi gondolataink, de mindig igyekeztünk valami újjal előállni.

- Húsz éve vezeti a települést. Melyek voltak ebben az időszakban a legfontosabb fejlesztések, amelyeket sikerült megvalósítani?

- Ezt nagyon nehéz megmondani, mert mindegyikhez köt valamilyen szál. Amikor 2002-ben polgármester lettem, egy építéssel máris a főteret terveztük. Közben megvalósult sok más fejlesztésünk is, de aztán 2011-re létrejött egy olyan központi tér, amit az emberek már joggal neveznek főtérnek. De akárhogy nézem is, a miénk a legszebb. Lehetne már egy kicsit talán nagyobb, mert a közösség nő, de úgy gondolom, hogy nagyon fontos volt, hogy ezt meg tudtuk teremteni. Sok volt, mondhatnánk akár húsz-harmincat is, kisebbet-nagyobbat, de ha ki kell emelnem két-három fejlesztést, akkor bocsássák meg nekem, de emellett a Faluházat és a Szent István parkot mondanám.

- Voltak ebben az időszakban olyan partnerei, akik sokat hozták az elvégzett munkához?

- Szerencsés ember vagyok olyan tekintetben, hogy mindig sikerült magam mellé olyan munkatársakat toborozni, akik hivatás-ként gondolkodtak a településről. Egy polgármester egyedül nem csinál tavaszt, nem vagyunk ilyen értelemben fecskék, hanem csapatban kell meghoznunk és végrehajtanunk a döntéseket. Én soha nem politikai szlogenek vagy plakátüzzenetek alapján kommunikáltam, hanem mindenkivel arról beszéltem, amiről szó kellett, hogy essen. Így van ez most is, hiszen akárkinek elmondom az elképzeléseinket, megértik és támogatják azokat. Tuzson Bencével, az országgyűlési képviselőnkkel is nagyon emberi, baráti kapcsolatban vagyunk, ez pedig jó alapja a közösen végzett szakmai munkának is. Teljesen partneri együttműködést alakítottunk ki, olyan közvetlen köztünk a kapcsolat, mintha itt ülne a szomszéd szobában: ha keresem, visszahív, ha e-mailt írok, elolvassa. Ha országgyűlési képviselőként valaki nagyon sokat tett Erdőkertesért, akkor Tuzson Bencéről ez mindenképp elmondható. Ha az ember akarja, akkor csinálja. Én azt szoktam mondani, hogy mi nem baloldaliak vagyunk és nem is jobboldaliak vagyunk – mi erdőkeresiek vagyunk. És aki Erdőkertes ügyét szolgálja akarja, azzal mi megtaláljuk a közös hangot, ebben egészen biztos vagyunk.

- Milyen jövőképet lát Erdőkertes előtt?

- Én abban bízom, hogy ez a település a most már kialakulófélben lévő hagyományait, irányultságait, törekvéseit megtartja. Remélem, hogy egy intézményekkel – bölcsődével, óvodával és iskolával – jól ellátott, kellő kapacitással bíró község lesz. Annak a lehetőségét kell nekem ma megteremtenem, hogy Erdőkertes ma is és öt év múlva is fejlődni tudjon a maga keretei között.

Ma már többet és jobban vigyáznak az egészségükre – mondta lapunknak Baranyai Tamás háziorvos

Egyre egészség tudatosabbak a veresegyháziak

Baranyai Tamás csaknem harminc éve vezeti a város egyik legnagyobb felnőtt háziorvosi praxisát. Betegeinek száma jelenleg csaknem kétezer, de ugyanennyien tartoznak a praxisközösség másik orvosához is. A doktor szerint lassanként fellelegezhetünk: a koronavírus-világjárvány kitörése óta most először fordult elő vele, hogy nem kellett covidos beteget kórházba utalnia. Mint lapunknak elmondta, ugyanilyen hatalmas eredménynek tartja azt is, hogy – az elmúlt évek kormányzati törekvéseinek és a média hatékony közreműködésének köszönhetően – érezhetően javult az emberek egészség tudatos gondolkodása.

Baranyai doktor praxisában a páciensek többsége már eleve azzal keresi fel a rendelőt, hogy orvosi véleményt kérjen a különféle táplálékkiegészítőkről, vitaminok alkalmazásáról vagy az egészséges életmód alapelemeiről. A háziorvos biztatónak tartja azt is, hogy egyre nagyobb az érdeklődés a különböző szűrővizsgálatok iránt. Szerinte komoly átalakuláson ment át az emberek egészség tudatos szemlélete, ami elsősorban az elmúlt évek kormányzati törekvéseinek és a prevenciót népszerűsítő médiatartalmaknak köszönhető. „Bárki nyugodt szívvel keresse fel a saját háziorvosát és kérjen tőle tanácsot. Ez ugyanolyan része az alapellátásnak, mint a gyógyítás” – érvelt Baranyai doktor.

A mai divatos vitaminpótlással kapcsolatban azonban óvatosságra intette az érintetteket. Példaként a D-vitamint említette, amelynek mértéktelen fogyasztása komoly kockázattal, akár májfunkciós zavarral is járhat, ezért folyamatos laborkontrollt javasol

az arra érzékenyeknek. Hozzátette azt is, hogy egészséges táplálkozással, így például a rendszeres zöldség- és gyümölcsfogyasztással könnyen elkerülhető a vitaminok túladagolása, rendszeres mozgással pedig még ennél is többet tehetünk magunkért és az egészségünkért. Egy kellemes, napsütéses téli séta nem csupán a vitaminraktárunkat tölti fel, de ez a csekély testmozgás is alapvetően lendít az általános fizikai állapotunkon.

„Ha csak annyit teszünk, hogy gyalog megyünk ki zsömléért vagy kenyérért a közeli kisbolta, már elmondhatjuk magunkról, hogy egy lépéssel közelebb vagyunk az egészség tudatos életmódhoz” – vallja Baranyai doktor.

Bemutatjuk Erdőkertes új védőnőjét

„Forduljanak hozzám bizalommal”

A családi otthonteremtési kedvezmény bevezetésével megsokszorozódott a Pest megyei településekre költöző fiatal családok száma. Erdőkertesben is rövid időn belül a duplájára nőtt a védőnői ellátásba tartozó kiskorúak száma. Nyilas Szilvia személyében régóta várt új szakembert köszönthetünk a településen.

Évek óta kerestek új védőnőt Erdőkertesben, ahol a szülők évek óta babacsomagot és egyszeri pénzbeli támogatást kapnak az önkormányzattól, amit személyesen a polgármester kézbesít valamennyi érintettnek. A program kitalálója és megvalósítója a település volt védőnője, Varga Bokor Zsuzsa volt.

Nyilas Szilvia az idén vette át Erdőkertes egyik körzetét. Mint mondja, külön öröm szá-

mára, hogy egy ilyen befogadó közösség tagjává válhatott, ahogy az is, hogy a helyi döntéshozók ilyen nagy hangsúlyt fektetnek a családok támogatására. A védőnő tizennyolc éve végzett a Semmelweis Egyetem egészségügyi főiskolai karán, és pályakezdként a XXI. kerületben vállalt munkát. Tíz évig dolgozott ott területi védőnőként, majd a családalapítás mellett döntött: egy kisfia és egy kislánya született. Három évi otthonlét után tért vissza a munka világába, tíz évig azonban az üzleti életben tevékenykedett. Családjával 2014-ben költözött Veresegyházra, és az idén döntött úgy, hogy visszatér a hivatásához.

Az Erdőkertesben vállalt feladat nagysága már önmagában is komoly kihívásnak tűnhet: csaknem négyszáz gondozott tartozik a körzetébe, akikkel szeretne mielőbb személyesen

is találkozni. Addig azonban, amíg erre sor kerülhet, mindenkit arra kér, hogy bátran keressék kérdéseikkel, és ne csupán a kötelező állapotfelméréseken jelenjenek meg.

„A kisebbekkel egyéves korukig havonta találkozunk, a gyermeket váró kismamák gondozása pedig folyamatos a szülésig. Ugyanakkor a nagyobb gyermekek szüleit is arra bátorítom, hogy forduljanak hozzám bizalommal” – mondta lapunknak Nyilas Szilvia.

Új bankautomata Erdőkertesen

Még az év első felében új ATM berendezést helyeznek ki az erdőkereseti önkormányzat üveggortáján – jelentette be Pásztor László polgármester. A hely kiválasztásánál fontos szempont volt a központi elhelyezkedés, a könnyű megközelíthetőség, a térfelügyelő kamera megléte és a parkolási lehetőség is. A beruházás költségeit a K&H bank és az önkormányzat közösen viseli.

Vasúti fejlesztések a biztonságos és kényelmes utazás érdekében

Az elmúlt hetekben egyeztetett az érintett települések polgármestereivel és a szakemberekkel Tuzson Bence, térségünk országgyűlési képviselője a Rákospalota-Újpest-Vácrátót-Vác vasútvonal elővárosi célú fejlesztéséről, ami érinti az erdőkeresieket és a veresieket is. Az online egyeztetésen a települések polgármestereivel és a Budapest Fejlesztési Központ képviselőivel egyebek mellett a vasútállomások további fejlesztéséről is tárgyaltak. Az a célunk, hogy a vonattal ingázók utazása biztonságosabbá, gyorsabbá és kényelmesebbé váljon – nyilatkozta a megbeszélés után a képviselő.

Nyolcszáz gyermek leste meg a medvét

Mintegy nyolcszáz gyermek gyűlt össze február 2-án a veresegyházi Medveotthonban meglesni a medvét, hogy kibújik-e a barlangjából. Mivel a megfigyelt állat nem látta meg az árnyékát, tudományos megalapozottsággal állíthatjuk, hogy közeledik a tavasz.

Az idén is lesz Ridikülnyi szeretet

„Közeledik újra az a nap, amikor a férfiak szeretetük, szerelmük, hála-jelül, hogy társaik lehetünk apró ajándékkal, virággal kedveskednek. Ez az apró figyelmesség túl azon, hogy nagyon jól esik, női mivoltunknak az elismerése is, így különösen fontos nekünk, nőknek, akik a napi robotban időnként megfélelkezünk erről, vagy úgy érezzük megfélelkeztek rólunk” – írta a szervezet Facebook-oldalán Nagyné Gódor Csilla, az erdőkereseti Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat intézményvezetője, aki jelezte azt is: „Vannak azonban közöttünk olyan hölgyek, akiknek nem jut ebből a röpke pillanatból.” A családsegítő szolgálat az idén is meghirdeti a Ridikülnyi szeretet elnevezésű jótékonyági programot, amelyben olyan női ridikülőket, táskákat gyűjtenek kozmetikumokkal, tisztálkodási szerekkel, sminkkel, illatszerekkel, amiket nőnapra adnak át azoknak a hölgyeknek, akik másoktól ezt nem kapják meg. A felajánlásokat a Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat irodáiba várják március 3-ig.

Szóljon hozzá Ön is!

A jogszabályoknak megfelelően, szakértők bevonásával elkészült Veresegyház Integrált Településfejlesztési Stratégiájának felülvizsgálata – közölte Cserhádi Ferenc alpolgármester. Néhány napja már ugyancsak elérhető a város Turizmusfejlesztési Stratégiája is. A társadalmi egyeztetésre bocsátott dokumentumokat bárki letöltheti az önkormányzat honlapjáról. A lakossági észrevételeket, megjegyzéseket a velemenyek@veresegyhaz.hu e-mail címre várják.

Természetesen Erdőkertes

Szakmai segítség, támogatás nyújtásáról írt alá együttműködési megállapodást az erdőkereseti önkormányzat és Orlóci László, az ELTE Füvészkert igazgatója, az erdőkereseti Fenyőkert Díszfaiskola vezetője. Az erdőkereseti önkormányzat 2022-re Természetesen Erdőkertes címmel hirdetett környezetvédelmi programot.

Tuzson Bence: A parlamenti munka rendkívül felelősségteljes és egyben megtisztelő feladat számomra

A lendületünk és a folyamatos tenni akarás viszi előre a fejlődésünket

Ötgyermekes édesapaként nekem a családok támogatása mindig is az egyik legfontosabb célom – fogalmazott a lapunknak adott interjújában Tuzson Bence, térségünk országgyűlési képviselője, aki példaként említette, hogy agglomerációs településeinken kiemelt jelentősége van az infrastruktúra fejlesztésének annak érdekében, hogy megkönnyítsük és biztonságosabbá tegyük a munkába járást azoknak, akik naponta ingáznak a fővárosba, majd pedig onnan haza, a családjukhoz, a gyermekeikhez. Minden, amit tettünk és teszünk, azt a célt szolgálja, hogy a veresegyháziak és az erdőkeresiek olyan életet élhessenek, amilyenre vágnak – tette hozzá Tuzson Bence, aki beszélt arról is, hogy a parlamenti munkában is a helyiek érdekeit érvényesíti.

- Többször is beszélt már az elmúlt időszakban az összetartó, erős közösségek jelentőségéről. Miért tartja ezt ennyire fontosnak?

– Elsősorban azért, mert meggyőződésem, hogy az erős és összetartó közösségek tudnak igazán dinamikusán fejlődni, és ez emel bennünket országos szinten is az élvonalba. Tényként kell ma már

kimondanunk, hogy térségünk, a Pest megyei 5-ös számú választókerület Magyarország húzóereje. Ez pedig egy olyan siker és egy olyan jelentős eredmény, amit nem érthettünk volna el széthúzással és acsarkodással. Nálunk a közös gondolkodás, egymás megbecsülése, a közösség szorgalma mellett az összefogás és akaraterő is a

garanciája annak, hogy együtt teremtsük meg a biztonságos és tervezhető jövőnket. Másfelől pedig a közösség ereje mindig segíti az egyén boldogulását is. Nagyon megható és kézzelfogható példáit láthattuk ennek az elmúlt néhány évben Veresegyházon és Erdőkertesben is, de tulajdonképpen ennek szellemében zajlott minden fejlesztés, amit megvalósítottunk az utóbbi években – gondoljunk csak az új gimnáziumra és a sportcsarnokra, az új utakra és parkolókra, vagy a sportparkra –, ezek ugyanis mind az itt élők érdekeit és kényelmét szolgálják. Örömmel mondhatom, hogy egyetértettünk Bacsó Benjáminnal, aki 2016 óta a Szada-Veresegyház Baptista Gyülekezet – vagyis az Élő Remény Baptista Gyülekezet – lelkipásztora, abban, hogy a közösség ereje mindig segíti az egyén boldogulását is. Amikor nemrég felkerestem őt Veresegyházon, hosszan beszélgettünk ezekről a kérdésekről és az elmúlt időszakban megvalósított fejlesztésekről. Ő a munkáját fiatalos lendülettel végzi, és olyan folyamatos tenni akarás jellemzi, ami a gyülekezet közösségét is nap mint nap előre viszi. Így például tevékenyen vett részt a tavaly megnyílt veresegyházi Új Esély Központ előkészítő munkálataiban is, amelyet a Baptista Tevékeny Szeretet Misszió hozott létre.

– Az erős közösséget jellemzik az infrastrukturális beruházások is?

– Természetesen, ugyanis minden, amit teszünk, azt a célt szolgálja, hogy a veresegyháziak és az erdőkeresiek is olyan életet élhessenek, amilyenre vágnak. Így például középpontba kerültek az M2-M3 összekötő út tervezési munkálatai. Alig néhány napja egyeztettem Trenka Sándor tervezővel, és jelentős eredményeket értünk el. Az egész régió szempontjából is különösen fontos ez a fejlesztés, amelynek a veresegyháziak és az erdőkeresiek mellett a csomádiak és a fótiak is nagy hasznát látják majd, és élvezhetik az előnyeit, de emellett az egész környék fejlődésére is jelentős hatással lesz. Mivel térségünkben sok az ingázó, a képviselői munkámban mindig szem előtt tartom az ő érdekeiket, most is azon dolgozom, hogy a közlekedés fejlesztése folytatódjon.

– Képviselői munkájának említéséből logikusan következik a kérdés: a parlamentben mennyire tudja érvényesíteni a helyiek érdekeit, mennyire van jelen Veresegyház és Erdőkertes az Országgyűlésben?

– Folyamatosan és jelentős súllyal van jelen régióink a parlamentben, én ugyanis büszke vagyok arra, hogy 2014 óta képviselhetem körzetünket az Országgyűlésben. A parlamenti munka rendkívül felelősségteljes és egyben megtisztelő feladat számomra. Folyamatos jelenlétem követel, naprakészséget, felkészültséget. Az eddigi csaknem százötven felszólalásommal, indítványommal mindig az volt a célom, hogy a körzetünk érdekeit, igényeit képviseljem, és biztosítsam azokat a lehetőségeket, amelyekkel térségünk, azon belül pedig Veresegyház és Erdőkertes is tovább erősödik. Az Országgyűlésben képviselőtársaim előtt csaknem kétszáz alkalommal idéztem fel településeinket, felszólalásaim között szerepeltek többek között a választókerületünket érintő sport, egészségügyi, iskolai, óvodai, bölcsődei és közúti fejlesztések. Valamint felszólaltam az offshore elleni fellépés, a közoktatás, az otthonteremtés, a rezsi-csökkentés, a családtámogatás, a nemzeti értékeink védelme érdekében csakúgy, mint a babaváró támogatás igénylésével és a nagycsaládosok autótársulási támogatásával kapcsolatos eljárások illetékmentességének megteremtésében.

– A parlamentben is szó volt a helyi sportberuházásokról?

– Hogyne, hiszen a sportcsarnokok és edzőközpontok építése mellett településeinken létrehoztunk sportparkot és kültéri kondiparkot is. Emellett folyamatosan fejlesztjük a kerékpáros közlekedést. Számos bicikliút mellett megépítettük az EuroVelo6-os kerékpárutat, a településeinken élők kiváltsága pedig az, hogy akár a természetben is élvezhetik a sportos hétköznapokat. Itt nálunk, "a béke szigetén", ahogy mi mondani szoktuk a körzetünkben, számos olyan eredményünk van, amelyekről büszkén beszélhetünk országos nyilvánosság előtt is.

– Milyen lépések segítik a családok megerősödését?

– A parlamentben olyan fontos törvényekről szavaztam, mint például az otthonvédelem, a családok védelméről szóló törvény vagy az egészségügyi törvények és a devizahitelek megsegítése, amelyek mind jelentősen érintik és támogatják térségünk lakosságának mindennapi életét. S ha már a családokról beszélünk, meg is ragadom az alkalmat: arra kérem a gyermekes szülőket, hogy figyeljék a bankszámlájukat, mert ebben a hónapban kapják vissza a tavaly befizetett személyi jövedelemadójukat az átlagbér szintjéig. A nyugdíjasok pedig szintén most februárban vehetik kézhez a tizenharmadik havi nyugdíjat. Szeretném, ha figyelnék a jövedelmük növekedését azok is, akik ettől a hónaptól már a megemelt minimálbért vagy a szintén megemelt szakmunkás minimálbért kapják meg. A huszonöt év alattiak számára is egy, mondjuk úgy, "szolgálati közleménnyel" élnék: most érkezik az első szja-mentes bérük, érdemes összehasonlítani a korábbi keresettel.

– Hogyan látja, térségünk továbbra is hazánk húzóereje maradhat?

– Van mire büszkének lennünk, hiszen iskolákat, óvodákat, bölcsődéket építettünk és bővítettünk körzetünkben. Említettem már, hogy fejlesztettük a közlekedést, de az autósforgalom mellett például ma már kényelmesebb vonatok járnak, és elsőként nálunk álltak forgalomba emeletes motorvonatok. Megújítottuk az egészségügyi intézményeinket, kiemelten kezeljük környezetünk védelmét, településeink folyamatosan zöldülnek, szépülnek. Minden fejlesztésünk a körzetünkben élők kényelmét, a családok biztonságát szolgálja, és számomra ez a legfontosabb, ezért dolgozom.

Hogyan kóstoljuk a borokat?

A borokkal kapcsolatban sokszor hallunk nehezen értelmezhető meghatározásokat, amelyektől nem ritkán megretten az, aki nem végzett el valamilyen borkurzust. Nem kell borszakértőnek lenni ahhoz, hogy szeressünk és élvezzünk egy-egy pohár bort, azonban néhány tudnivaló birtokában könnyebben tudunk választani a boltok polcairól, valamint élvezetesebbé is tudjuk tenni italunkat. Borismereti sorozatunk második részében a tudatos kóstolás szabályaival ismerkedünk meg.

Először is szemügyre kell vennünk a bort. Ezt úgy tehetjük meg a legszakszerűbben, ha a poharat kissé megdöntve a fény felé fordítjuk. Miközben átnézünk a poharunkban lévő boron, megállapítjuk a színét, amelynek árnyalataiból, átlátszóságából már következtetni tudunk például a bor korára, fejlődési állapotára, testességére. Ilyenkor tudjuk megvizsgálni a buborékszerkezetet (ha van), illetve a bor tisztaságát, ugyanis előfordulhatnak parafadugóról levált darabkák, illetve szüretlen tételeknél leülepedett vagy lebegő seprőmaradványok. Ha megforgatjuk a bort a pohárban, és a falára tapadt folyadék csíkokba rendeződve csurog le, akkor a templomablak-jelenséggel van dolgunk. Minél jobban látni a csíkokat, annál erőteljesebb, magasabb alkohol- vagy cukortartalmú a borunk.

Ezután következik a szaglással történő vizsgálat. Sokan vélik úgy, hogy a borról szerezhető információ hetven százalékát szaglásunkon keresztül kapjuk. Itt kell megemlíteni, hogy ha tehetjük, rögtön a kitöltést követően szagoljuk meg a bort. Ez azért fontos, mert bizonyos illatjegyek csak ilyenkor érzékelhetők, később már nem jelentkeznek. Ha az álló pohár borunkat megszagoltuk, utána vegyük kézbe és „lőgyböljük”, azaz óvatosan forgassuk meg a pohárban, majd így is szagoljunk bele. Az illat intenzitására (erőteljes vagy visszafogott) könnyen tudunk következtetni, de kiérezni a leglényegesebb illatjegyeket már nehezebb feladat. Némi levegőztetés után szagoljunk bele újra, ugyanis szellőztetés során sokszor tisztul, egyértelműbbé válik az illat, valamint új illatjegyek is előjöhhetnek. A bor aromái a szőlőből, az erjedésből és az érlelésből származhatnak. Ha szúrós vagy kellemetlen egy bor illata (például ecetes vagy dohos), az valamilyen borhibára utal. Ilyenkor rendszerint sajnos a hiba a bor ízében is visszaköszön, így ha hibás borral találkozunk, akkor azt természetesen ne igyuk meg! Nem árt tudni, hogy a szaglószervünk viszonylag gyorsan elfárad, így huzamosabb ideig nem is tudjuk vizsgálni az illatokat.

A szem és az orr után következik a száj. Ne felejtsük el, hogy az alkohol élénkítő, bődító hatása miatt érdemes óvatosan kóstolgatni! Kóstoláskor egy nagyobb korty bort forgassunk meg szájüregünkben úgy, hogy minden zugába eljusson, és nagyjából három-négy másodpercig tartsuk is a szánkban. Vonjuk le a megfelelő következtetéseket a legfontosabb jellemzők vonatkoztatásában: szárazság/édesség (a bor maradékcukor tartalmától függ, ami ad az italnak egyfajta kerekességet), savak (mennyisége és minősége nagyban meghatároz egy bort, például az erőteljes sav összehúzza a nyelvünket), alkoholtartalom (a magas alkoholtartalom édeskés érzetet ad), tannin (ez a cserzőanyag a kóstoláskor összehúzó, szárító hatást kelt), hőmérséklet (a túlhideg borban elvesznek az aromák, míg a melegebb bor savasabbnak, alkoholosabbnak tűnik), textúra (bársonyos vagy érdes), hosszúság (rövid, közepes vagy hosszú utóíz), koncent-

ráció (ízbeli mélység), komplexitás (egyféle vagy sokféle ízt tartalmaz) vonatkozásában. Nem igazán jó, ha a fentiek bármelyike markánsan elkülönül a többitől, hiszen ezeknek összességben kell harmonikus képet, egyensúlyt mutatniuk.

A látvány-, illat- és ízjellemezők alapján már meg tudjuk alkotni az összképet, és végső soron úgyis ez marad majd bennünk, ha emlékeinkben visszaidézzük az adott tételt. Nem kell, hogy minden bort szeressünk, mindenkinek más tetszik, más ízeket szeret. Ez függhet nemtől, életkortól, tapasztalattól. Az ízlések elsőbbségéről nem érdemes vitatkozni. A jó bor szépen mutat, kellemes illatú és ízlik nekünk. S ha még egy érzékszervünket szeretnénk bevonni a kóstolásba, akkor ne felejtsük el megadni fülünknek a koccanó poharak csilingelő zenéjét.

Legyen kellemes élmény a bor kóstolása!

Leszák Ildi palacsintája és madárteje Veresegyház egyik legnépszerűbb desszertje

Van egy hely, ahol nincs lehetetlen, de legalábbis a tulajdonosok azt vallják: vendég éhesen nem távozhat tőlük. Többségünk hazafelé szinte minden nap elhalad Leszák Ildi konyhája előtt, de csak kevesen ismerjük annak történetét. A vendéglő Veresegyház egyik legrégebbi és legnépszerűbb helye, neve összeforrt a megbízhatósággal és a házias ízekkel. Tulajdonosai ízig-vérig vendéglátósok, madártejükért valamennyi környező településről visszajárnak a vendégek.

A névadó, Leszák Ildi tősgyökeres veresegyházi, már igen korán szakácsnak készült, és később ki is tanulta a mesterséget. Párja, Tóth Zoltán – aki már kiskorában kitanulta a vendéglátás csínját-bínját, és számára a vendég kívánsága az első – évekig élt és dolgozott Amerikában, tavaly óta irányítják együtt a családi vállalkozást. Azt mondja, vérében van a kiszolgálás és a vendéglátás, hiszen édesapja a Novotel Hotel főpincére volt, édesanyja pedig a gödöllői Rézgom-bos Étterem vezetőhelyettese.

Leszák Ildi húsz éve nyitotta meg palacsintázóját, később a városi vonatállomásnál az első éttermét, amelyet időközben – az egyre kedvezőbb hírnevének köszönhetően – folyamatosan bővíteni is tudott, mégis viszonylag gyorsan kinőtte. Nyolc éve költözött Veresegyház egyik legforgalmasabb csomópontjához, immár a saját ingatlanába. Tulajdonosként büszke lehet arra is, hogy mikrovéllalkozásként hat családnak biztosítja a mindennapi megélhetését.

Sikerük titka a házias ízek és hagyományok megőrzése. Nem kísérleteznek reformkonyhával, a régi, jól bevált kedvenceket kínálják: bablevest, gulyást, vadast, corn flakes-es panírba forgatott hússal teli különféle bőségtalakat, valamint a vendégek kedvencét: a ma-

dártejet és a túrós palacsintát. Az ínycsemegeknek sem kell azonban csalódnuk: a kuriózumnak számító tejszínes csirkével töltött rántott palacsintáért, vagy a speciális káposztás cvekedliért többen még Isaszegről is visszajárnak.

A legnagyobb dicséret talán az volt, amikor az egyik vendég az édesanyja által készített finomsághoz hasonlította a miénket – mesélte Leszák Ildi –, egyszer pedig egy anyuka hálálkodott, hogy a rosszévó kisfia nálam kezdett el jóízűen falatozni.

Nem véletlen, hogy a térségben bármilyen összejövetele – akár csak az edökertesi ovis bálon is – már sokadszorra Leszák Ildi konyhájából került ki a százhusz főre készített ételsor. Ahogy mondja, kényes a minőségre, a konyhát egyetlen olyan fogás sem hagyhatja el, amelyet ő maga nem fogyasztana el jó szájjal. Leszák Ildi konyhájában nem panírozzák előre a húst, nem sütik ki órákkal előre. Sőt, éjszakánként a tulajdonos áll a tűzhöz és az előkészített alapanyagokból ő maga készíti el a másnapi menüsört.

Szerencsés, hogy a főzés szeretetét tovább örökítheti szereteteinek, öt éves kis unokáját már most arra készíti, hogy egyszer átvegye tőle a családi vendéglő vezetését – tette hozzá Leszák Ildi.

Leszák Ildi corn flakes-es panírba forgatott csirkemelle

Hozzávalók:

- 1 kg csontozott csirkemell
- só
- liszt
- tojás
- zsemlemorzsa
- corn flakes

Elkészítése:

Szeleteljük vékonyra a csirkemellet, folpack alatt klopfoljuk ki, majd sózzuk meg, és forgasuk előbb lisztbe, majd felvert tojásba és zsemlemorzás corn flakesbe. Forró olajon süssük hirtelen. Ne féljünk a kezünkkel dolgozni, ahogy dédanyáink és nagymamáink sem villát használtak!

Kínáljuk tepsiben sült petrezselymes krumplicsalattal, aminek titka, hogy ne főzzük meg előre a burgonyát, majd alaposan hintsük meg valódi, metélt petrezselyemmel.

Mindennek, amit elért, a gyermekkori sportolásig nyúlnak vissza a gyökerei
– mondta el a lapunknak adott interjúban Dudik Szonja divattervező

Eszméletlen változások szemtanúja

Modell, divattervező, szépségkirálynő: a veresegyházi Dudik Szonja egy kiegyensúlyozott, céltudatos fiatal nő. Korábban sokszor idézte a sajtó elhíresült mondatát, miszerint neki nem álmai vannak, hanem tervei – ezeket pedig elkezdte sorra megvalósítani. Női szabó szakon végzett a gödöllői Madách Imre Szakiskolában 2012-ben, majd a Budapesti Divatiskolában tanult tovább divat-stílus tervezőnek, később pedig a Lucia Divatakadémián fejlesztette tovább a tudását és a szakmai rálátását a divatipar minden ágára. Egy évtizeden át rendszeresen és nem kis sikerrel szerepelt különböző szépségversenyeken, amelyek közül megnyerte a magyar Miss Princesst, a nemzetközi versenyen pedig Miss Talent kategóriában első helyezést ért el. Az utóbbin a magyar néptánc elemeit ritmikus gimnasztikával ötvözte, és ezzel nemcsak a közönséget, de a zsűrit is lenyűgözte.

– Mit jelent az Ön számára Veresegyház?

– Alig néhány hónapos voltam, amikor a szüleim itt kezdtek építkezni. Én itt nevelkedtem, és nagyon megszerettem ezt a várost. Itt jártam iskolába is, és nagyon sok oldalát megismertem a településnek. Sok különböző sportot űztem, s azok nagy részét is Veresegyházon: ritmikus sportgimnasztikáztam, fitnesztem, akrobatikus rock and rolloztam, hiphopoztam, aerobikoztam, légtornáztam, akrobatikáztam, de futballoztam is a nővéremmel együtt a veresegyházi lánycsapatnál. Ezek közül a kedvencem talán a fitnesz és az akrobatika volt.

– Mennyire változott meg a város a gyermekkorától?

– Végigkísértem azt a változást, ami Veresegyházon az elmúlt húszegynéhány évben lezajlott, és azt tapasztaltam, hogy tényleg az ország egyik legdinamikusabban fejlődő városa a miénk. Ha belegondolok, hogy milyen volt például a piactér másfél évtizeddel ezelőtt, vagy a körforgalom a város bejáratánál, az iskolák, akkor tényleg eszméletlen a változás. Azt hiszem, hogy ez egy nagyon jó dolog, amit mindenképp értékelni kell. Kedvesek az emberek, legalábbis az én környezetemben mindenképp azok, úgyhogy tényleg szeretem ezt a várost. Nagyon jellemző Veresegyházra a sokszínűség, hiszen különféle – sport, kulturális és felekezeti – csoportok működnek, szerintem nagyjából minden megtalálható itt helyben, de ez logikus is, hiszen ma már sokkal nagyobb, és sokkal többen lakják, mint gyermekkoromban. Akkoriban az utcánk végén még volt egy tengőpálya, nyugodtan játszhattunk, mert hetente csak egyszer-kétszer hangzott el az, hogy „vigyázz, autó!” Ma ezt már nem lehetne megtenni, ugyanis mostanság én is alig bírok kiállni, hogy ne jöjjön valaki. Akkor még egy kis falucska volt, ma pedig már egy nyüzsgő kisváros Veresegyház. És a gyermekkori tengőzés is sokszor eszembe jut, amikor reggelente próbálok kiállni az autómmal.

– Sok ilyen jellegű élménye van?

– Igen, nagyon szerettem például az iskolai papírgyűjtéseket. Nekünk ez nagyon jó szórakozás volt, mert elindultunk néhányan a barátnőikkel, osztálytársakkal az utcánkban, aztán mentünk tovább a szomszédos utcába, és így végig, mindenhova becsengtünk, bekopogtatunk. Megtörtént, hogy valaki, akihez így betoppantunk, nem készült rá és csak egy-két heti újságot tudott adni, de akkor azt is megkaptuk, másoknál azonban előfordult olyan is, hogy összekészített nagy kupa-

cot kaptunk. Gondolom, ez egy olyan élmény, amire nagyon sokan emlékeznek rajtam kívül is.

– Ebben a közegben mi volt az az első hatás, ami később a szépségversenyek és a divat világa felé terelte az érdeklődését?

– Sokszor hangoztatom, hogy én a sportnak köszönhetően kerültem be ebbe a világba, hiszen már egész kiskoromban gimnasztikára jártam. Ott pedig évente legalább egyszer, de néha kétszer is új fellépő ruhát kellett készíteni. Én ezt a részét nagyon élveztem, ezért a ruhákat nagyon sokszor én terveztem, és édesanyám varrta meg.

– Már kislányként is tervezéssel foglalkozott?

– Igen, de persze akkor még nem is nagyon tudtam, hogy mi ez, vagy hogyan működik. Később azonban, amikor páros táncra jártam, akkor már a partneremnek is én terveztem a ruháját.

– És ő hogyan fogadta ezt?

– Jól, hiszen a fiúkat ez nem nagyon érdekelte. Nyilván készítettem neki egy normális, fiúnak illő öltözetet. Szerencsére együttműködő volt, számomra pedig azért volt ez fontos, mert így valahogy kezdem megismerkedni az alapokkal. Később, amikor a szakiskolába kerültem, akkor rájöttem, hogy olyan ruhákat akarok magamnak tervezni, amilyen másnak nincs. Aztán láttam, hogy van erre igény, és így gördülékenyen elindult az egész. Ehhez tartozik még, hogy nekem hobibim volt a szépségverseny, nagyon sok ilyenben vettem részt. Az volt az én színpadom, ahol megmutathattam az alkotásaimat. Már az iskolában is élveztem, ha egy ruhát átalakítottam, vagy készítettem egy felsőt – és azt felvehettem. Számomra mindig az volt a jó, hogy ha másnak nincs olyan. Nekem az egyediség a megszállottságom, amire tényleg azt mondom, hogy nagyon jó érzés tud lenni egy nőnek, akora magabiztosságot ad, hogy megváltozik még a személyisége is. Sokszor látom, amikor bejönnek hozzám a hölgyek, és fölvesznek egy olyan ruhát, ami tényleg illik hozzájuk, akkor teljesen megváltozik a kisugárzásuk. Megannyi nőt láttam – köztük magamat is –, aki egy különleges ruhadarab viselősekor, akár már abban a pillanatban, amikor felvette, teljesen más alakot ölt. Én is ezt éreztem akkoriban, és amikor elmentem egy szépségversenyre, akkor az tényleg egy olyan alkalom volt, amikor megmutathattam magam. Megtörtént, hogy olyan ruhákat készítettem, amelyek nem az utcán hordhatók – gondolok itt a koktéluhákra, vagy az estélyi ruhákra –, de volt olyan szépségversenyem is, ahol meg hulladékból kellett ruhát prezentálni. Ez egy jó mérföldkő volt ahhoz, hogy én is elinduljak. És a lányok is mondták a ruháimra, hogy hű de jó, meg hű de szép... Elvégeztem a Budapesti Divatiskolát, és el is indítottam a saját márkámat.

– Mi az alapkonceptiója a SZONJADUDIK márkának?

– Kifejezetten női ruhákkal foglalkozunk, ezen belül is elsősorban elegáns viseletekkel – tehát: estélyi ruhák, koktéluhák, kosztümök. Mind egyedi darabok, mindegyikből kizárólag egy készül. Igyekszünk a nőiességet kihangsúlyozni, tehát a szép nőies vonalakat, illetve olyan fazonokat készíteni, amelyek tényleg különlegesek, és akár messziről rájuk lehet ismerni.

– Az emberek nagy többsége nem látogat rendszeresen szépségversenyeket, s legfeljebb csak a televízióból, filmekből vannak felszínes ismereteink, és nagy valószínűséggel hamis elképzeléseink. Mennyire különbözik ezektől a sztereotípiáktól egy igazi szépségverseny hangulata?

– Versenyzői oldalról nézve nagyon jó hangulatuk van. Persze mindig nagyon sok múlik azon, hogy mennyire van egy-egy verseny jól megszervezve. De összességében azt gondolom, hogy nagyon helytelenek ezek a sztereotípiák, amiket az emberek felállítanak a lányokkal, mindazzal, amit ők képviselnek, és persze a versenyekkel kapcsolatban is. Megjegyzem, sajnos, vannak köztük igazságok is! De én úgy gondolom, hogy érdemes lenne visszaállítani azt, ami régen volt: tehát a szépségverseny üzenetét. Ha végiggondolom azt a tíz évet, amennyi ideig versenyeztem, tényleg csupa kellemes emléket tudok felidézni. Több száz, vagy talán ezer lánnyal is találkoztam ezeken a versenyeken, és csak egyetlenegy olyan van közöttük, akire azért emlékszem, mert nem szeretnék vele többet találkozni. A többiekre mind azt mondom, hogy aranyosak voltak, segítőkészek és kedvesek. Főleg a nemzetközi

versenyeken érzi magát egyedül egy kicsit mindenki, mert különböző országokból érkezünk, ott vannak a nyelvi problémák, és hiába beszél az ember az angolt, mégis más egy ilyen alkalom. Vannak olyan lányok, akiket így ismertem meg, és azóta is ápolom velük a kapcsolatot, ha vonta vagy hetente is beszélgetünk. Úgyhogy nagyon sokat lehet meríteni a szépségversenyekből. Én arra bízhatnék mindenkit, hogy látogasson el egy szépségversenyre, de nem mindegy, hogy melyikre. Meg kell válogatni, hogy milyen versenyekre megyünk el. A mennyiség ugyanis itt a minőség rovására megy.

– Most egy alapítvány elindítását tervezi. Ezzel mi a célja?

– Igen, létrehoztam a Valódi Érték Alapítványt, amely hamarosan megkezdí működését. Azért kapta ezt a nevet, mert számomra nagyon fontos, hogy a külső és a belső összhangban legyen az emberekben. Szeretném emlékeztetni őket arra, hogy mi az, ami valóban fontos és értékes, és felnyitni a szemüket, hogy az a sok dolog, amiről most azt hiszik, hogy értékes – valójában nem az. Az alapítvány elsődleges célja, hogy segítsünk olyan embereknek, akik tényleg rászorulnak, gondolok itt mentorprogramok szervezésére, nemcsak itt a környéken, hanem szeretnénk jóval szélesebb körben is. Fiataloknak szeretnénk segíteni abban, hogy rálátást nyerjenek nemcsak a divat világra, de az életre való felkészítésükbe is bekapcsolódva: hogy egy állásinterjúban meg tudjanak jelenni; tudják, mit kell fölvenniük, mit kell majd mondaniuk magukról, meg tudjanak írni egy önéletrajzot. Tehát olyan dolgokat, amiket nem nagyon tanítanak az iskolában, de máshol sem. Ebbe természetesen bele fognak majd folyni a szépségversenyek is, ezek ugyanis is valamikor régen egy különleges céllal jöttek létre. Az elcsépelet „világbeke” szólamának akkoriban még volt realitása: a szépségkirálynők a béke nagyköveteivé váltak. Folyamatosan utaztak különböző országokba, segítettek az elesetteken, a háborús sérülteken, csak ma már nem mindenki tudja, hogy eredendően ez erről szólt. Én viszont ezt szeretném erősíteni. Szervezünk majd alapítványi bálakat is, különleges programokkal, itt, Veresegyházon is, hiszen kiváló helyszíne lehet majd ezeknek a tavaly átadott új sportcsarnokunk.

A felelős gondolkodás kevesebb későbbi kiadással járhat

Erdélyi Gábor kisállatgyógyász szakállatorvos több, mint tizenöt éve foglalkozik kedvenceink gyógyításával. Erdőkertesi rendelőjét – amely minden nap nyitva tart – 2012-ben nyitotta meg, így már senkinek nem kell másik településre utaznia, ha bármi baj történik a kis kedvencével. Tanácsaival az állatorvos a macskák ivartalanításának fontosságára hívja fel a figyelmet, településünkön ugyanis igen komoly probléma a nem kívánt, nagy számú szaporulat.

A téma aktualitását az adja, hogy az évnek ebben az időszakában kezdődik a macskák úgynevezett tüzelési időszaka, így a felelős gazdák még időben megelőzhetik a kedvencek csavargását és a nem várt macskakölykökkel járó feladatokat, kiadásokat.

Talán túlzottan is szakmai érvelésnek tűnhet, de az orvos szerint valamennyi macskatulajdonosnak tisztában kell lennie azzal, hogy a kizárólag lakásban tartott nőstény macskák nemi ciklusa elterhető a kertben, vagy szabad környezetben élő társaikétól. Ezért azt mondja, hogy minden gazdának oda kell figyelnie a kis kedvencére: „A kertben természetes fényviszonyok között élő nőstény macskák ivari ciklusa novembertől január végéig szünetel. Ennek oka, hogy a világos órák száma ekkor alacsonyabb, ez pedig magasabb melatonin hormontermelést eredményez, ami gátló hatást fejt ki a petefészek működésére és ezáltal a megtermékenyülésre” – magyarázta Erdélyi doktor.

Január végén, február elején azonban, amikor egyre hosszabodnak a nappalok, beindul a tüszők érése és tüzelni kezdenek a nőstény macskák. Jól felismerhetően szinte teljesen megváltozik a viselkedésük, keresik a kandúrok társaságát, hemperegnek, jellegze-

tes taposó mozgásokat végeznek. A macskák vemhessége hatvan-két-hatvanöt napig tart.

Amennyiben nem termékenyülnek meg, a macskák tüzelési ciklusa huszonegy naponta újra és újra ismétlődik, nem csekély kihívás elé állítva ezzel tulajdonosaikat a folyamatos viselkedési problémáikkal. Az állatorvos szerint azonban egyre több lakásban tartott macska gazdája tapasztalja, hogy a tüzelési ciklus lassanként már télen sem szünetel, így egyre több terhet ró az állattartókra, sőt, az egész településre.

A nem kívánt szaporulat és a jobbára szüntelen tüzelés megoldása az egyszerű és végleges beavatkozást jelentő ivartalanítás. Természetesen ennek ára van, de egy-egy macska esetében erre csak egyetleneszer kell költenünk. Ennek költsége, az a nagyjából huszonöt-harmincezer forint szinte elhanyagolható a kedvenc tartási költségéhez képest. „Számoljanak csak utána. Egy macska általában napi hatvan gramm szárazeledelt fogyaszt el. Ha belegondolunk abba, hogy egy gyenge, közepes minőségű száraz macskaeledel kilogrammonkénti ára ezerkétszáz-ezeröttszáz forint, akkor ez tízéves élettartamra vetítve több mint háromszázhuszezer forint. Ennek csupán alig egy százaléka éri el az ivartalanítás költsége” – érvelt az állatorvos.

Időjárás-jelentés

(Jókó Csaba rajza)

Számítógép

– Gyerekek, ma fogunk először számítógépekkel számolni! – mondja a tanító néni az iskolában.
Az osztály ujjongásban tör ki.
– Pistike – szólal meg ismét a tanító néni –, mondd meg akkor te: két számítógép meg három számítógép, az hány számítógép?

Hideg

Odaszólnak a vonaton a székelynek:
– Húzza föl az ablakot, bátyám, mert kinn hideg van!
A bácsika fölhúzza az ablakot, és megkérdi:
– És ettől most melegebb lett kint?

Megvan

Egy idős férfi tér be a bankba. Előveszi a betétkönyvét, és a pénztárhoz lépve kiveszi az összes pénzét. Amikor megkapja, forgatja, nézegeti, alaposan megszámlálja kétszer is, majd visszaadja.
– Tessék ismét betenni!
– De hát akkor miért vette ki az imént a pénzét?
– Csak látni akartam, hogy megvan-e még.

Néhány találmány, ami nem aratott osztatlan sikert

1. Fekete szövegkiemelő
2. Csendes ébresztőóra
3. Vízálló szivacs
4. Tűzálló cigaretta
5. Biztonsági öv motorosoknak
6. Sötétben látható napszemüveg

Eltévedtek

Két jegesmedve eltéved, és véletlenül a Szaharában köt ki. Körülnéznek, majd megszólal az egyik:
– Nézd csak, hogy milyen síkos lehet itt minden!
– Miből gondolod?
– Hát abból, hogy ennyi homokot kellett leszórni.

A hónap kérdése

A jósnőhöz be kell jelentkeznem előre, vagy anélkül is tudja, hogy jövök?

Mateklecke

Chuck Norris már kétszer elszámolt a végtelenig. Chuck Norris osztható nullával.

Válogatás a veresegyházi Lethenyi László felvételeiből

TAVAINK: ÁLMODOZÁS A VALÓSÁGBAN.

A TELEPÜLÉS GYÖNYÖRŰ TERMÉSZETI KINCSE A PATAKBÓL ELZÁRÁSSAL, DUZZASZTÁSSAL, MEDRENEK KÖTRÁSÁVAL KIALAKÍTOTT TÖREDSZER, AMELYET - A PATAK FOLYÁSIRÁNYÁBÓL HALADVA - A PAMUT-TÓ, AZ IVACSI-TÓ ÉS AZ ÖREG-TÓ ÁLKOT. A LEGKORÁBBI AZ ÖREG-TÓ, MELYET A XV. SZÁZADBAN EMLÍTENEK ELŐSZŰR OKLEVELEK. NAPJAINKBAN KIEMELKEDŐ JOEGENFORGALMI VONZERŐ.